

[Johan Poulsen.]

presser på og kræver en snarlig løsning, vil jeg i det følgende nævne nogle andre betydningsfulde sager.

Jeg har i det foregående lige berørt spørgsmålet om oprettelse af et realkreditinstitut for Færøerne. Der er i høj grad brug for et sådant. Hidtil har vi kun haft banker og sparekasser at ty til, men da disse institutioners lånevirkningsomhed ifølge deres natur og den gældende lovgivning er begrænset til at omfatte særlige samfundsområder, er der i høj grad brug for et supplerende realkreditinstitut som det påtænkte. Tanken om at udvide Kreditforeningen af Kommuner i Danmarks virksomhed til også at omfatte Færøerne har tidligere været fremme, men har stødt på praktiske vanskeligheder. Jeg nærer tillid til, at man ved bistand hervedfra vil blive i stand til at give dette en arbejdsform, afpasset efter vore særlige forhold til gavn og glæde for vort lille færøske samfund.

En anden sag, jeg vil tillade mig at fremdrage her ved denne lejlighed, er radioforbindelsen. Der er i disse dage blevet ført en livlig og interessant diskussion i denne sal om radiofonien, om fjernsyn og forskellige forhold, der står i forbindelse hermed. Det fremgår af denne diskussion, hvilken overordentlig betydning man herved tillægger radiofonien som oplysende og kulturspredende faktor — og med rette. For Færøernes vedkommende er stillingen imidlertid den ulykkelige, at Kalundborgs senderen høres så dårligt, at man i mange ja, i de fleste tilfælde foretrækker at stille ind på Norge, hvis sender er betydelig kraftigere. Det er meget beklageligt. Fra naturens hånd er vi, der bebor de fjernere liggende dele af riget, afskåret fra at få del i de mange kulturgoder og tekniske fremskridt, som befolkningen i hovedlandet har så let adgang til, men i radiofonien burde vi have en kulturel formidler, som vi alle kunne være fælles om og nyde godt af. Radiofoniens betydning ligger ikke mindst deri, at den bidrager til at styrke fællesfølelsen og samhørigheden mellem rigets forskellige dele. Jeg vil derfor så indtrængende, som jeg kan, henstille til rette vedkommende hurtigst muligt at afbøde dette forhold.

Jeg vil også have lov til at frembære en

tak til statsministeriet og finansudvalget for den støtte og hjælp, der er ydet os ved erhvervelsen af det nye „Tjaldur“, der som bekendt sejler i direkte rute København—Færøerne, hvorved rejsetiden er blevet nedsat med en trediedel fra ca. 3 til ca. 2 døgn. Vi er glade for denne forbedring af forbindelsen og tillægger den den største betydning. Må jeg i denne forbindelse også sige, at vi færinger med forventning imødeser den dag, da vi har radiotelefonforbindelse med København. Det er klart, at enhver forbindelse os imellem er af betydning, den trafikale og merkantile ikke mindst.

Færøernes vejnet er kun lidet udbygget i forhold til kongeriget. Vi er på dette som på alle andre områder bagud. Vort første vejanlæg blev bygget i 1907, og det samlede vejnet udgør nu ialt ca. 315 km; af disse er ca. 225 km. færdigbygget, medens resten, ca. 90 km, kun delvis er udført og således i trafikal henseende kun af ringe betydning, derimod af en vis betydning for opdyrkningen. Jeg regner med, at der i indeværende folketingssamling kommer til at foreligge et andragende om støtte til finansiering og udbygning af vore trafikveje. Jernbaner har vi som bekendt ikke på Færøerne. Jeg håber, at dette andragende vil blive behandlet med sædvanlig velvilje såvel af de pågældende myndigheder som af finansudvalget.

Nu nærmer julen sig. Det er med særlig forventning, store dele af Færøerne ser hen til denne netop i år. Grunden hertil er, at det store elværk ved Fosså i Vestmanhavn begynder sin virksomhed til jul. Dette elværk er langt det største i sin art på Færøerne. Det er beregnet til at forsyne de tre største af øerne og over halvdelen af øernes indbyggere med lys, varme og kraft. Det har kostet ca. 15 mill. kr. at bygge, men man har kun de 14; der mangler således ca. 1 mill. kr. Der vil sikkert komme til at foreligge et andragende om statsgaranti for optagelse af et lån af nævnte størrelse. Atter her siger jeg, at vi regner med den sædvanlige velvilje fra såvel myndighedernes som fra finansudvalgets side. Man stiller store forventninger til dette elværk og regner med, at dette mere end noget andet enkelt foretagende vil bidrage til en tidssvarende udvikling af håndværk og